Мрії про національне відродження рідного краю (за віршем «Товаришам із тюрми»). 7 клас

Під час свого першого ув'язнення у львівській тюрмі І. Я. Франко написав вірш «Товаришам із тюрьми», в якому відбилися його мрії про щасливе майбутнє Батьківщини. Це один із кращих прикладів громадсько-політичної лірики поета.

В цьому вірші І. Франко засуджує світ пригнічення, в якому живуть люди, закликає їх прагнути до нового щасливого життя:

Через хвилі нещасть і неволі…
Попливем до країни святої,
Де братерство, і згода, й любов…
«Наша ціль — людське щастя і воля», — звертається поет до однодумців. Але вибороти нове життя буде непросто. Щоб досягти його, треба обминути «бурі, пересуди, обмови», «хвилі мутні та бурхливі», треба твердо нам в бою стояти:

Не лякаться, що впав перший ряд,
Хоч по трупах наперед ступати,
Ні на крок не вертатися взад.
І. Франко впевнений, що перемога близько, адже це війна «чоловіцтва зі звірством», «се поборює воля неволю». «Ожиємо, брати, ожиєм!» — з упевненістю стверджує поет.

Благородна мета — зробити життя людей щасливим — завжди приваблювала великих гуманістів. Це гасло у всі часи було девізом справедливої та священної боротьби.